

Mindretallet mener, at lovforslaget er udtryk for et ønske om at komme en utilsigtet gunstig økonomi i visse kraftvarmeanlæg til livs.

Mindretallet kan have sympati for denne hensigt, idet statens udgift til CO₂-tøren udvikler sig faretruende.

Imidlertid mener mindretallet, at der med den foreslåede metode reelt lovgives med tilbagevirkende kraft. Derved skabes betragtelige problemer for såvel fjernvarmeselskaber som visse virksomheder. Mindretallet ville have foretrukket en løsning, som kun vil have virkning for fremtidige dispositioner.

Den af miljø- og energiministeren foreslåede grænse for elproduktionstilskuddet på 3 MW finder mindretallet uhensigtsmæssig i sin form. Den vil friste til fortolkninger af anlæggenes kapacitet og virker i øvrigt tilfældigt. Mindretallet er tilhænger af at lempe virkningen for mindre anlæg, men foreslår i stedet for ved det af mindretallet stillede ændringsforslag, at grænsen for elproduktionstilskuddet fastsættes efter den producerede el-mængde, således at der ydes fuldt tilskud til de første 15.000 MWh pr. år, herefter reduceres tilskuddet.

Mindretallet finder, at denne udformning er en let administrerbar løsning uden tvivlsmuligheder. At der herved gives en mindre lettelse også for de større anlæg, finder mindretallet berettiget på baggrund af den oven for beskrevne tilbagevirkende kraft. Henvendelser til udvalget dokumenterer, at den tilbagevirkende kraft i en lang række tilfælde vil føre til betragtelige og utilsigtede stigninger i fjernvarmebrugernes varmeregninger.

Under udvalgsarbejdet er det blevet klarlagt, at der for fjernvarmeværker hersker en betydelig usikkerhed om prisen for den anvendte naturgas. Mindretallet finder, at regeringen og dens finanslovsflertal burde have afventet klarhed om naturgasprisen, så virkningen havde været helt klar.

Mindretallet kan støtte de af miljø- og energiministeren stillede administrative ændringsforslag, men kan ikke støtte lovforslaget som helhed. Lovforslagets karakter er en udmøntning af den stemmeaftale, som regeringspartierne har indgået med Socialistisk Folkeparti og Enhedslisten om finansloven for 1997. På denne baggrund har der ikke under udvalgsarbejdet vist sig nogen bevægelighed hos flertallet, hvilket mindretallet beklager, da der kunne have været fundet mere rimelige og hensigtsmæssige løsninger.

Et andet mindretal (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling, men vil stemme for de under nr. 1 og 3 stillede ændringsforslag. Fremskridtspartiet kan tilslutte sig Venstres og Det Konservative Folkepartis udtalelse.

Ændringsforslag

Til § 1

Af et *mindretal* (V, KF og FP):

1) Nr. 3 affattes således:

»3. Efter § 2 indsættes:

»§ 2 a. Der ydes et tilskud på 7 øre pr. kWh til elproducenter for den mængde elektricitet, der fremstilles ved naturgasbaseret decentral kraftvarmeproduktion, naturgasbaseret industriel kraftvarmeproduktion eller ved affaldsbaseret kraftvarmeproduktion, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Til elproduktion med naturgas eller affald på decentrale kraftvarmeværker udgør tilskuddet 10 øre pr. kWh for indtil 15.000 MWh pr. kalenderår og 7 øre pr. kWh for elproduktion herudover.

Stk. 3. Miljø- og energiministeren kan fastsætte nærmere regler for ydelsen af tilskuddet efter stk. 1 og 2.««

Af *miljø- og energiministeren*, tiltrådt af et *flertal* (S, SF, RV og CD):

2) I det under nr. 3 foreslåede § 2 a, stk. 2, ændres »som er idriftsat« til: »som er godkendt af Energistyrelsen i henhold til lov om varmeforsyning«.

Af *miljø- og energiministeren*, tiltrådt af *udvalget*:

3) Efter nr. 6 indsættes som nyt nummer:

»01. § 6, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.««

Bemærkninger

Til nr. 1

Ændringsforslaget vil sikre en model baseret på et gradueret elproduktionstilskud, hvor alle